

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

23 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Boico Victor, Plămădeală Ghenadie,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Solcanu Gheorghe XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanța: 07.07.2020 – 06.10.2020;

Instanța de apel: 19.11.2020 – 17.02.2021;

Instanța de recurs: 31.05.2021 - 23.11.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 06 octombrie 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Solcanu Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.208¹ Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 1an.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului a sumei de 1 078 lei în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Solcanu Gheorghe, în perioada de timp cuprinsă între luna decembrie 2016 și până în luna februarie 2018, având intenția unică de a folosi și deține imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, conștientizând acțiunile sale ilegale și imorale, aflându-se la domiciliul său, amplasat în XXXXX, cât și în alte localități, utilizând calculatoare și telefoane mobile conectate la rețea de Internet, prin intermediul rețelei de socializare

„XXXXX” cu datele „XXXXX” și aplicației de mesagerie instantanee „Viber”, a făcut cunoștință și în continuare a purtat discuții cu minora Miherea Andreea, despre care, din spusele minorei, cunoștea că are vârsta de 16 ani, înregistrată în rețeaua de socializare „XXXXX”, cu datele de profil - „XXXXX”, pe care ulterior le-a modificat în „XXXXX”.

În continuare, inducând-o în eroare pe Miherea Andreea că o iubește, a provocat-o ca aceasta să se dezgolească în fața camerei video și anume să-și dezgolească părțile intime ale corpului, după care Miherea Andreea, prin intermediul rețelelor de socializare și aplicației de mesagerie instantanee „Viber”, a expediat mai multe poze nud ce o reprezintă, lui Gheorghe Solcanu, iar ultimul, în timpul sesiunilor video a efectuat și capturi de ecran cu imagini intime ale corpului dezgolit a părții vătămate Miherea Andreea, pe care dânsul le-a vizualizat și deținut.

Ulterior, în perioada cuprinsă între anul 2017 și până în luna februarie anul 2018, Solcanu Gheorghe aflându-se la domiciliul său, amplasat în XXXXX, cât și în alte localități, având intenția unică de a distribui, folosi și deține imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, utilizând calculatoare și telefoane mobile conectate la rețeaua de Internet, intenționat a folosit și distribuit fișiere foto, în formă electronică, ce o reprezintă pe Miherea Andreea și care se atribuie la categoria pornografiei infantile.

Astfel, Solcanu Gheorghe, fără permisiunea și știrea Andreei Miherea, inducând-o în eroare pe aceasta și obținând ilegal accesul la profilul Andreei Miherea din rețeaua de socializare „XXXXX”, cu datele de profil - „XXXXX”, obținând anterior imaginile intime ale corpului dezgolit al ultimei și efectuând capturi de ecran cu imaginile intime ale corpului dezgolit al părții vătămate, prin intermediul profilului din rețeaua de socializare „XXXXX” ce aparținea minorei Miherea Andreea, cu datele „XXXXX”, le-a distribuit mai multor persoane din lista de prieteni ai Andreei Miherea, inclusiv minorei Pascal Cătălina, imagini pe care Cătălina Pascal le-a vizualizat și a înștiințat-o despre acest fapt pe verișoara sa Miherea Andreea.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.208¹ Cod penal, individualizată prin – *„Pornografie infantilă, adică distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică”*.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Solcanu Gheorghe să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.208¹ Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 2 ani.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de judecată corect a încadrat

acțiunile inculpatului Solcanu Gheorghe în baza art.208¹ Cod penal, însă, prin sentința de condamnare i-a aplicat acestuia o pedeapsă prea blândă.

Cu trimitere la prevederile art.art.7, 71 Cod penal și pct.3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.16 din 31 mai 2004, procurorul a menționat că, instanța nu a ținut cont de faptul că, lupta împotriva fenomenului de pornografie infantilă, este una dintre cele mai importante funcții ale statului. Respectiv, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, răspândirea pornografiei infantile prin intermediul rețelei „internet”, având drept scop prezentarea acestor imagini utilizatorului final, care în cazul din speță este inculpatul Solcanu Gheorghe, afectează pe viitor toate categoriile societății, având un impact negativ atât asupra societății, cât și asupra minorilor în mod individual.

În aceste condiții, procurorul a fost de părerea că, orice formă de deținerea pornografiei infantile, urmează să fie sancționată conform normei legale. Drept urmare, eficacitatea controlului din partea statului, în cazul în care persoana recunoscută vinovată de comiterea unei infracțiuni similare, de care este învinuit Solcanu Gheorghe, se diminuează pe motiv că, funcția de prevenire de comiterea a unor asemenea fapte ilicite nu-și va atinge scopul.

Astfel, aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, ca în cazul din speță, pentru infracțiuni similare va crea premise pe viitor de comitere repetată a infracțiunilor de alte persoane.

Mai mult, necătând la faptul că, acuzatorul de stat, a solicitat ca inculpatul Solcanu Gheorghe să fie sancționat cu o pedeapsă echitabilă, în coraport cu gravitatea faptei comise, instanța de judecată, a aplicat față de el o pedeapsă mai blândă, în detrimentul celei solicitate de către acuzatorul de stat.

În ansamblu, argumentele de care s-a condus instanța de judecată la aplicarea pedepsei nu sunt plauzibile, căci, în cazul din speță, prin pedeapsa aplicată față de Solcanu Gheorghe, nu se va atinge scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În speță, instanța de judecată la stabilirea pedepsei, urma să ia în considerație gravitatea faptelor săvârșite, pericolul social sporit al faptelor, scopul pedepsei penale, care urmărește corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte atât din partea inculpatului cât și de alte persoane, și anume a acțiunilor de distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.

Pe cale de consecință, în cazul din speță, erau întrunite toate condițiile și premisele legale de a-i aplica lui Solcanu Gheorghe pedeapsă sub formă de închisoare cu executare. Orice altă soluție, reieșind din circumstanțele cazului și persoana făptuitorului, se prezintă drept una ilegală, nemotivată și neechitabilă. Or, conform art.384 alin.(3) din Codul de procedură penală „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”. Această prevedere imperativă a legii, în cazul din speță, reieșind din cele constatate și analizarea prin coroborare,

n-a fost respectată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2021, apelul declarat a fost respins, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal ce ține de scopul pedepsei penale, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovatului, corect stabilind inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, totodată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune în temeiul art.90 Cod penal.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de apel a indicat că, instanța de fond a luat în considerație că, inculpatul Solcanu Gheorghe a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.208¹ Codul penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 3 ani, cu amendă, aplicată persoanei juridice, de la 3 000 la 5 000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Solcanu Gheorghe a fost calificată ca mai puțin gravă. În calitate de circumstanțe atenuante a fost reținute recunoașterea vinovăției, iar săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra unui minor - ca circumstanță agravantă. Totodată, limitele pedepsei aplicate inculpatului a fost efectuate în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, având în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptelor comise, ținând cont de circumstanțele pricinii și persoana celui vinovat, de starea sănătății inculpatului Solcanu Gheorghe, instanța de apel statuat că, instanța de fond corect a considerat că, scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, de aceea a constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probațiune va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii date, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Solcanu Gheorghe nu prezintă pericol social sporit și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate. În baza acestor prevederi legale s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de inculpatul Solcanu Gheorghe, fixând un termen de probațiune de (un) 1 an.

Instanța de apel a mai notat că, necătând la faptul că, inculpatul nu este angajat în domeniul tehnologiilor informaționale, la caz s-a impus necesitatea aplicării față de Solcanu Gheorghe a pedepsei complementare și anume - privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 1 (un) an, ținând cont că acesta are studii medii, urmărindu-se scopurile legii penale, pedeapsa respectivă de rând cu cea principală în baza art.208¹ Cod penal fiind în

măsură să asigure restabilirea echității sociale, corectarea lui Solcanu Gheorghe, precum și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni analogice din partea acestuia.

5. Procurorul în temeiul art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel la dispunerea soluției în latura pedepsei în privința lui Solcanu Gheorghe pentru infracțiunea comisă, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Codul penal și astfel, incorect a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 06.10.2020 în latura aplicării prevederilor art.90 din Codul penal cu dispunerea suspendării executării pedepsei stabilită ultimului și stabilirea perioadei de probațiune.

Tot aici, procurorul a menționat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Solcanu Gheorghe instanțele de judecată nu au ținut cont și de faptul că, lupta împotriva fenomenului de pornografie infantilă, este una foarte actuală și dintre cele mai importante funcții ale statului. Respectiv răspândirea pornografiei infantile prin intermediul rețelei „internet”, având drept scop prezentarea acestor imagini utilizatorului final, care în cazul din speță este inculpatul Solcanu Gheorghe, afectează pe viitor toate categoriile societății, având un impact negativ atât asupra societății, cât și asupra minorilor în mod special.

Pe cale de consecință, în cazul din speță, erau întrunite toate condițiile și premisele legale de a-i aplica lui Solcanu Gheorghe pedeapsă sub formă de închisoare cu executare.

6. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

În conformitate cu prevederile art.art.414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, au fost corect aplicate.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la cele ce preced, Colegiul penal lărgit consideră că, instanțele de fond greșit și-au motivat soluția privind individualizarea executării pedepsei în privința inculpatului și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, eronat aplicând în privința inculpatului dispoziția art.90 Cod penal.

Discordanța între cele reținute de instanțe și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință

pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În acest context, instanța de recurs amintește că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influința pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi ale legii penale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Aplicarea unei pedepse inequitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană.

Colegiul penal remarcă aici că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care urmau a se produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei sau valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului termenul de pedeapsă, prevăzut de art.208¹ Cod penal.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea

tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea săvârșită de el este un incident în viața acestuia.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente s-a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

La caz, din actele dosarului se constată că inculpatul Solcanu Gheorghe a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, cu un grad prejudiciabil sporit, prin ce a fost periclitată ordinea de drept.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pe termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, se constată că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța nu a ținut cont în deplină măsură de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.art.61, 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită și urmările produse.

Mai mult, Colegiul penal lărgit amintește că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii

sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecății nu se constată.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, așa cum rezultă din textul deciziei instanței de apel, aceasta a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că inculpatul se poate îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie eronată, care nu poate fi menținută.

Instanța de recurs, găsește întemeiate motivele recursului declarat de procuror și constată că, concluzia că corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, prin suspendarea condiționată a pedepsei, a fost greșită și neîntemeiată.

Prin urmare, rejudecând cauza, instanța de recurs conchide că în privința lui Solcanu Gheorghe, care a fost condamnat în baza art.208¹ Cod penal, la 1 an închisoare, urmează a i se stabili executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Colegiul penal lărgit menționează că, excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art.435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia.

Or, ca agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt alineat nou, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea quantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul declarat de procuror urmează a fi admis, casate parțial sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în privința lui Solcanu Gheorghe.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, în cauza penală în privința lui *Solcanu Gheorghe XXXXX*, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2021 și sentința judecătoreiei Bălți, sediul Sîngerei din 06 octombrie 2020, în latura penală în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri prin care dispune excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului.

Pedeapsa stabilită inculpatului urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din momentul reținerii inculpatului.

În rest dispozițiile deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 ianuarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie